

VI

Словце изрѣчено въ случай на посѣщението на Негово В. П. въ главното градско дѣвическо училище.

Увѣренъ съмъ, драги ученички, че и вий не помалко чувствувате и сподѣляте общата радостъ, която обладава всички насъ въ случай на рѣшението на Черковниятъ ни въпросъ, което рѣшение отваря нова ера въ Черковната ни история, и вий не помалко, думамъ, сподѣляме оиъзи обща радостъ, колто чувствуваами особено сега, когато виждами това рѣшение въ лицето на нашитъ народни архiereи и въ тѣхното приежтствие между насъ.

Ний нарѣкохми въ този случай, и особено въ случай на посѣщението на негово В. П. другитъ ученици щастливи, и праведно имъ отдадохми това качество. Тѣй също не по малко можемъ да нарѣчемъ и васъ щастливи даже и прѣщастливи.

Ний ви наричами таквизъ, защото въ вашето врѣме Българскитъ нашъ народъ, вашитъ бащи, майки, братия и сестри почувствувахъ повече нуждата за женското образование, убѣдихъ са повече, че единъ народъ може само тогазъ да постигне пълното и истинско образование, когато този народъ са снабди съ образовани и възпитани майки, и слѣдователно зехъ въ вашето лице да полагаатъ тѣзи си убѣждения въ дѣйствие.

Наричами ви още щастливи, защото въ вашето врѣме, благодарение на Султановата милостъ и щедростъ, са сподобихми съ таквизи пастири, които да са грижатъ за вашето възпитание и за вашиятъ напрѣдъкъ, да поддържатъ и развиватъ още повече чувствата и убѣжденията на нашиятъ народъ за вашето образование, за образованието на женскитъ полъ и да са стараятъ да са привеж-